

## Nauczyć (יָרָא jārâ)

Mnogie ludy pójdą i rzekną: Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas **nauczy** dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie – z Jeruzalem. (Iz 2,3)

וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן | וְנַעֲלָה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֻוּ מִדֶּרֶכָיו וְנִלְכָּה בְּאַרְחֵהֶם כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא  
תּוֹרָה וְדִבְרֵי־יְהוָה מִירוּשָׁלַם:

Et ibunt populi multi et dicent: Venite, et ascendamus ad montem Domini, ad domum Dei Iacob, ut **doceat** nos vias suas, et ambulemus in semitis eius; quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Ierusalem.

Nauczyć (יָרָא jārâ), w języku hebrajskim czasownik ten pochodzi od rdzenia *jrh*, który posiada trzy różne pola znaczeń. W pierwszym z nich czasownik ten znaczy „rzucać”, „strzelać”, zaś w trzecim występuje w koniugacji *hifil* i znaczy „pokazać”, „wskazać”, „nauczyć”, „pouczyć” a nawet „nasycić”. Należy zauważyć, że to właśnie od tego czasownika pochodzi rzeczownik תּוֹרָה (Tôrâ), który znaczy więc „wskazówka”, „pouczenie”, „nauka”, „prawo”.

W dzisiejszym czytaniu z Księgi Proroka Izajasza (Iz 2,1-5), prorok mówi, że na końcu czasów świątynia Pańska „*stać będzie mocno na szczycie gór*” i wszystkie narody będą szły do niej szukając pouczenia o tym, jak chodzić ścieżkami Pana. Obecność Boga w świątyni jerozolimskiej, w którą wierzyli Żydzi, stanie się punktem odniesienia dla wszystkich narodów i swoistym uniwersalnym centrum. Panować będzie pokój i ład: „*naród przeciw narodowi nie podniesie miecza*” i nikt nie będzie szkolił się w sztuce prowadzenia wojny. Musimy jednak przyznać, że świat opisany przez proroka Izajasza jest światem, jakiego my ludzie nie znamy. Wojny, rozboje, rywalizacja i wszelka przemoc są naszym chlebem codziennym, a jednak wszyscy w głębi serca tęsknimy za światem, jaki zapowiada prorok. Świat ten nie po raz pierwszy zaistnieje, ponieważ on już kiedyś był. Świat bez przemocy i rywalizacji, w którym wszystko istniało w najgłębszej harmonii, był światem stworzonym przez Boga, o którym czytamy w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju i według Izajasza zostanie on stworzony na nowo i ponownie wydobyty z chaosu, w jaki go wpędzamy. Wszyscy obserwujemy, jak nasz świat upada i po prostu się kończy.

W Ewangelii, Pan Jezus przywołuje postać Noego, który buduje arkę, coś, co stanie się narzędziem ocalenia życia i pierwocinami nowego świata po potopie. Dlaczego jednak Noe zbudował arkę? Czy był aż tak przezornym? Pismo mówi, że był człowiekiem sprawiedliwym, dosłownie „słusznym”, ponieważ zrobił to, co słusznie należało zrobić. Co to takiego? Zrobił to, co Bóg mu polecił. Był więc wierny słowu Pana i budował arkę w czasie, kiedy było sucho i nie było potopu. Może trudno było zrozumieć cel takiego przedsięwzięcia, ale kiedy nastąpił potop, arka była w sam raz...

Podobnie i my jesteśmy zaproszeni przez Pana, działać już teraz, ale jak? Mówi to jasno Izajasz: „*Chodźmy, wstąpmy na górę Pana... niech On nas nauczy (יָרָא jārâ) dróg swoich...*”.

Źródło: jednoslowo.pl. Przez s. Barbara Rzepka / 27 listopada 2022